

σεις ενός τῶν κατὰ τὰ γενικά γυμνάσια παρειαθέντων συνεργατῶν μας.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. Παρασκευή, μεσονύκτιον. Ὁμήγυρις ἐκλεκτοτάτη· πολλὰ καλλοῦναι εἰς θεωρεῖα καὶ πλατεῖαν. Διακόσμησις σκηνῆς ἐξαιρετικῶς φιλόκαλος. Θρίαμβος δεσποινίδος Λιλῆς Ραγκαβῆ εἰς *Feu au couvent*. Κυρία Βεράτη χαριεστάτη κωμῶδια Κορομηλᾶ, διεγείρει πολλὴν παιδρότητα. Ὑπόκρισις κυρίας Εὐφροσύνης Δ. Κορομηλᾶ, Δ. Κορομηλᾶ, κ. Ν. Ρῶκ ἐπιτυχεστάτη. *Les curieuses* ἐπίτυχον πληρέστατον διεκρίθη κυρία Μ. Παπαρηγοπούλου. Ἦρσε πάλιν ὑπερβαλλόντως ὁ καὶ ἄλλοτε χειροκροτηθεὶς *Θάνατος Περικλέους* κ. Δ. Κορομηλᾶ.

Κόκκος ἀδιαθετῶν δὲν μετέσχε γυμνασίων. Παρευρίσκοντο πάντες ἀντιπρόσωποι τύπου, φιλολογίας.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. (Πλατεία Κοραῆ). Ἀπόψε ὥραν 8 1/2 συναυλία ὑπὸ τοῦ ἑλληνος βαρυτόνου κ. Βιδά τῇ συμπράξει τοῦ κ. Γουίδα καὶ τῆς μικρῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, τῆς κυρίας Ποπόβ καὶ ἄλλων. Πρόγραμμα ἐκλεκτόν. *Revanche*, ὡς πάντες ἐλπίζουν, τοῦ κ. Βιδά.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

ΟΤΑΝ ΠΕΡΩ

*Περῶ — 'Σ τὸ παραθύρι τῆς ἐκείνῃ ἀκουμπισμένη
μ' ἓνα γλυκὸ χαμόγελο μονίχῃ μὲ προσμένει —
Τὰ μάτια μου ἀχόρταγα τὴν βλέπουν καὶ γελοῦν*

*Ξαναπερῶ καὶ κάθεται 'ς τὴν κάμαρα κλεισμένη
κ' ἔρημο κ' ὁλομόναχο τὸ παραθύρι μένει —
Μὰ πάλι 'ς τὸ παράθυρο τὰ μάτια μου κολλοῦν.*

*Δίχως αἰτία κ' ἀφορμὴ μοῦ σπαρταρᾷ ἡ καρδιά,
γὰρ 'ς τὸ παραθύρι τῆς ποῦ πέρασ' ἡ θεωρία τῆς
θαρρῶ πῶς καὶ ἄφησε ἀπὸ τὴν ὠμορρία τῆς.*

*Καὶ μοιάζει τώρα μὲ γυαλὶ ποῦ κλείουν μυρωδιὰ
Καὶ κάποιο χέρι ἄσπλαγχο τὴ μυρωδιὰ σπορπίζει:
Χάρεται ὅλ' ἡ μυρωδιὰ, μὰ τὸ γυαλὶ μυρίζει.*

Guettier

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς *Κιβωτοῦ* τοῦ Αἰγίου:

« Ὁ Δηλιγιάννης καὶ ὁ Τρικούπης, οἱ ἀλληλομαχόμενοι αὗτοι πετεινοὶ σκοποῦν πῶς νὰ κατακερματίσῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρασκευάζονται. . . κόπτονται, τρώγουν καὶ λέγουν πῶς τρώγονται· διότι ἂν δὲν ἐτρώγον, δὲν ἔζων, καὶ ἂν ἐτρώγοντο, ἤθελον εἶσθαι φαγωμένοι, χωνευμένοι κτλ. . . »

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

« Δυστυχία μεγάλη κατεπλάκωσεν ἡμᾶς ἐν Αἰγίῳ. Ἐχομέν ἐπὶ τινὰ χρόνον ὠδητρίας τινὰς Βοεμήτιδας, διαδόχους ἄλλων Νεαπολιτῶν, καὶ ἐπερνῶμεν τὰς νύκτας ἐν ἀνέσει· ἀλλὰ φεῦ! τώρα ποῦ ἐμεγάλωσεν ἡ νύκτα καὶ δὲν ἔχει τινὰς πῶς νὰ τὴν ἐξοδεύσῃ μᾶς ἐφυγον! Ναί, μᾶς ἐφυγον καὶ μᾶς ἄφηκαν ὀρφανούς! καὶ τώρα; πῶς νὰ διασκεδάσωμεν τὴν ἀναπαράδιάν μας; Διὰ ἐτέραν λοιπὸν φορὰν σὺν ταῖς πολ-

ταῖς ἄλλαις τὸ Αἶγιον ἐκρίθη ἀφιλόμουσον, διότι δὲν ἐτίμησε τὰς περιφήμους Μούσας τῆς Βοεμίας, αἱ ὁποῖαι ἂν δὲν εἶνε Ἑρατῶ, καὶ Καλυψώ, εἶνε Λιμήλια καὶ Βιρζίνια. . . . ἀλλὰ μετ' ὀλίγον μᾶς ἐρχονται Ἰταλίδες καὶ παρηγορούμεθα. »

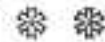

Ἐκ τοῦ *Φανοῦ* τῆς Σύρου:

« Ἴδου ὁ ἀθάνατος χρόνος μεταβιβάζει ἀπὸ ἀριθμοῦ εἰς ἀριθμόν, καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἀφίνει τὰς πράξεις τοῦ βροτοῦ ἀνθρώπου, ἀφίνων συνάμα καὶ ἐπικριτὴν τούτων τὸν ἴδιον ἀνθρώπον. »

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

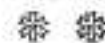
Μία χαριτωμένη Γυρτοπούλα, γόησσα τὴν καλλονὴν μὲ ὀφθαλμοὺς δολοφόνους, χαριτωμένη ἀληθῶς τὴν ποιητικὴν ἐμπνευσιν ἣτις ἀνήκει εἰς τὸν ἀγαπητόν μας συνεργάτην κ. Ἰω. Πολέμην, χαριτωμένη τὴν μελοποιίαν, ἣτις εἶνε ἔργον τοῦ νεαροῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Ν. Λαμπιέρ ἐξεδόθη μὲ καλλιτεχνικώτατον ἐξώφυλλον καὶ πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Βελουδίου καὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Βίλμπεργ.

Τὸ Ἄσπερ δὲν συνιθίζει ν' ἐπανάμει ἐπ' αὐτοῦ, οὔτε νὰ δημοσιεύῃ εἰδήσεις ἀναγκάσας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἄλλων συναδέλφων. Εὐχαρίστως ὅμως ποιεῖται ἐξαιρέσιν ὅπως ἀναγγέλῃ τὸν προδίδωσκόν εἰς πρόσθετον ἐν Ῥώμῃ ὑπεργόν τοῦ τέως συμβουλίου παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ κ. Μιχαὴλ Παπαρηγοπούλου. Εὐμενέστατος τοῦς τρόπους καὶ διακεκριμένος διπλωμάτης ὁ κ. Παπαρηγόπουλος κατέλειπεν ὅπου ἂν ὑπηρετήσῃ συμπαθεστάτας ἀναμνήσεις, χαίρομεν δὲ δεῖν ἀναγνωρίζεται καὶ βραβεύεται ἡ ἱκανότης αὐτοῦ ἣτις δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι τὰ μέγιστα θ' ἀποδῇ ὑφ' ἐλπίμας κατὰ τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις.

Καὶ ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν ἐκπλήρωσιν λυπηροῦ ἤδη καθήκοντος πρὸς ἀγαπητόν φίλον καὶ συνεργάτην μας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἄσπερος. Νεαρώτατος καὶ ἐν τῇ ἐνάρξει μόλις τοῦ σταδίου τοῦ ὁ αὐτοῦς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, ἀπεβίωσεν ἐν Χαλκίδι, ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα, ὅς ἦς ἐκλήθη ὡς ἐφεδρὸς ἐν τῷ στρατῷ. Ἀντὶ τῆς μοῖρας ἀνέμεινεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ πρόωρος θάνατος ἀνέσπασεν αὐτόν ὡς πόσους ἴσως ἀρὰ γε ἄλλους, χωρὶς νὰ προηθάσῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον, ἐρ' ὃ ἐκλήθησαν! Δὲν ἔχομεν λόγους νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ, τῇ σκληρᾷ, τῇ ἀπαισίᾳ ἀπώλειᾳ, ἣν ὑπέστησαν καὶ οἱ κακώτεροι γονεῖς καὶ οἱ φίλοι του.

Ἐξαιρετικῶς, σφριεζόμενοι ἀλλότρια δικαιώματα, ἃς ἀναγγελλομεν καὶ τὴν εἰς Περικλῆς ἀναχώρησιν τοῦ φιλάτου Κωνσταντίνου Μεταξῆ, τοῦ Βοσπορίτου ὡς υπογράφεται ἀλλὰ Βαδουτίνου καθ' ἡμᾶς, τοῦ θερμοῦ συγγραφέως τῆς *Μόσχας*, τοῦ φέροντος ἐν ἐαυτῷ ὅλον τὸ πῦρ τῶν διακαυμένων ἐρῶν, ἀρ' ὃν διήλθε διὰ νὰ μᾶς ἔλθῃ καὶ νὰ μᾶς φύγῃ ἀμέσως πάλιν. .

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

— Μὰ δὲν μοῦ λές, κουμπάρε, γιατί αἱ Δυνάμεις καλοπιάνουν τοὺς Βουλγάρους ὅπου ἐτάραξαν τὴν εἰρήνην κ' ἐμᾶς μᾶς φοβερίζουν γιὰ τὸν ἴδιον λόγο;

— Δὲν τὰ ξέρεις; Ἐχουν καὶ αἱ Δυνάμεις τὰς ἀδυναμίας των!